

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 56/17
Люксембург, 30 май 2017 г.

Заклучение на генералния адвокат по дело C-165/16
Toufik Lounes/Secretary of State for the Home Department

Според генералния адвокат Bot гражданин на трета страна, който е член на семейството на гражданин на Съюза, може да има право на пребиваване в държавата членка, в която последният е пребивавал преди да придобие гражданство на тази държава членка и да установи семейни отношения

За да се гарантира полезното действие на правата, предоставени с гражданството на Съюза, условията за предоставяне на това производно право на пребиваване по принцип не би трябвало да са по-строги от предвидените в Директивата относно правото на свободно движение на гражданите на Съюза

Г-н Toufik Lounes, алжирски гражданин, влиза в Обединеното кралство през 2010 г. с шестмесечна виза с цел частно посещение. След изтичането на този срок той остава незаконно на британска територия. Г-жа Perla Nerea García Ormazábal, испанска гражданка, отива в Обединеното кралство през 1996 г., за да следва, а през 2004 г. започва работа на пълно работно време. През 2009 г. тя придобива британско гражданство по натурализация.

През 2014 г. г-н Lounes и г-жа García Ormazábal сключват брак. След сключването на брака г-н Lounes подава молба до министъра на вътрешните работи за издаване на карта за пребиваване като член на семейството на гражданин на ЕИП (Европейското икономическо пространство). На 14 май 2014 г. му е връчено уведомление за взето решение за извеждането му от Обединеното кралство, с мотива че е надхвърлил продължителността на разрешения престой в тази държава, в нарушение на мерките за контрол в областта на имиграцията.

Освен това, с писмо от 22 май 2014 г. министърът на вътрешните работи уведомява г-н Lounes, че молбата му за карта за пребиваване е отхвърлена. В писмото е посочено, че съгласно британския закон г-жа García Ormazábal вече не се счита за „гражданка на ЕИП“, тъй като е придобила британско гражданство. Следователно тя вече не се ползвала от правата, предоставени от Директивата относно правото на свободно движение¹, така че г-н Lounes не можел да иска издаването на карта за пребиваване като член на семейството на гражданин на ЕИП.

Г-н Lounes обжалва решението от 22 май 2014 г. пред High Court of Justice (England and Wales) (Висш съд, Англия и Уелс). Тъй като има съмнения дали британското законодателство е съвместимо с правото на Съюза, посочената юрисдикция иска от Съда да се произнесе по този въпрос.

В днешното си заключение генералният адвокат Yves Bot отбелязва най-напред, че има неразривна връзка между упражняването на правата, които Директивата е предоставила на г-жа García Ormazábal, и придобиването от нея на британско гражданство. **Макар условията за придобиване и за загубване на гражданство да са от компетентността на всяка**

¹ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, 2004 г., стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56)

държава членка, тази компетентност следва да се упражнява при спазване на правото на Съюза, а националните норми — да са съобразени с това право.

На следващо място, генералният адвокат приема, че Директивата явно свежда персоналният си обхват само до гражданите на Съюза, които пребивават в държава членка, различна от тази, на която са граждани.

Оттук генералният адвокат заключава, че въпреки очевидната връзка между упражняването на правата, които Директивата е предоставила на г-жа García Ormazábal, и придобиването от нея на британско гражданство, нейното правно положение е коренно променено вследствие натурализацията ѝ от гледна точка както на правото на Съюза, така и на националното право.

Ето защо според генералния адвокат г-жа García Ormazábal вече не попада в обхвата на понятието „бенефициент“ по смисъла на Директивата. Следователно съпругът ѝ не може да се ползва от производно право на пребиваване — на основание на Директивата — в държавата членка, на която съпругата му вече е гражданка.

Генералният адвокат обаче отбелязва, че по силата на член 21 ДФЕС държавите членки трябва да позволяват на гражданите на Съюза, които не са техни граждани, да се движат и пребивават на тяхна територия със съпрузите си и евентуално някои други членове на техните семейства, които не са граждани на Съюза. В тази насока генералният адвокат припомня практиката на Съда, съгласно която, за да бъде гарантирано полезното действие на цитирания член, разпоредбите на Директивата следва да бъдат приложени по аналогия в случай на завръщане на гражданина на Съюза в неговата държава членка по произход.

Доколкото с решението си да бъде натурализирана в приемащата държава членка (Обединеното кралство) г-жа García Ormazábal е изразила волята си да живее в последната по същия начин, по който би живяла в своята държава членка по произход, като изгради трайни и здрави връзки с приемащата държава членка, генералният адвокат предлага тази съдебна практика да бъде приложена по аналогия към настоящия случай.

Ето защо генералният адвокат счита, че полезното действие на правата, предоставени от член 21 ДФЕС, изисква гражданин на Съюза, като г-жа García Ormazábal, да може да продължи семейния живот, който е водил дотогава със съпруга си в държавата членка, чието гражданство е придобил.

Генералният адвокат стига до извода, че условията за предоставяне на производно право на пребиваване на гражданин на трета страна, който е член на семейството на гражданин на Съюза, по принцип не би трябвало да са по-строги от предвидените в Директивата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Заключение на генералния адвокат не обвързва Съда. Задачата на генералните адвокати е да предложат на Съда, при пълна независимост, правно разрешение на делото, което им е поверено. Съдиите от Съда пристъпват към разисквания по делото. Съдебното решение ще бъде постановено на по-късна дата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на заключението се публикува на уебсайта CURIA в деня на представянето.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

www.curia.europa.eu